

Strony w postępowaniu głównym

Wnoszący odwołanie: Arriva Italia Srl, Ferrotramviaria SpA, Consorzio Trasporti Aziende Pugliesi (CO.TRA.P)

Druga strona postępowania: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti

Pytanie prejudycjalne

Czy w przedstawionych okolicznościach faktycznych i prawnych środek polegający na przyznaniu mocą ustawy kwoty w wysokości 70 milionów EUR na rzecz podmiotu działającego w sektorze transportu kolejowego, na warunkach określonych ustawą nr 208 z dnia 28 grudnia 2015 r. (art. 1 ust. 867), w brzmieniu zmienionym dekretem z mocą ustawy nr 50 z dnia 24 kwietnia 2017 r., a następnie przeniesienie tego ostatniego, bez przeprowadzania przetargu i nieodpłatnie do innego podmiotu, stanowi pomoc państwa w rozumieniu art. 107 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej?

W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej należy ustalić, czy omawiana pomoc jest w każdym razie zgodna z prawem Unii Europejskiej i jakie są konsekwencje jej niezgłoszenia zgodnie z art. [108] ust. 1 TFUE?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Niderlandy) w dniu 11 czerwca 2018 r. – Coöperatieve Producentenorganisatie en Beheersgroep Texel UA/Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

(Sprawa C-386/18)

(2018/C 294/43)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Coöperatieve Producentenorganisatie en Beheersgroep Texel UA

Strona przeciwna: Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

Pytania prejudycjalne

- 1a. Czy art. 66 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 508/2014⁽¹⁾ z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylającego rozporządzenia Rady (WE) nr 2328/2003, (WE) nr 861/2006, (WE) nr 1198/2006 i (WE) nr 791/2007 oraz rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1255/2011 (zwane dalej „rozporządzeniem 508/2014”), który stanowi, że Europejski Fundusz Morski i Rybacki „wspiera” opracowywanie i realizację [wdrażanie] planów produkcji i obrotu, o których mowa w art. 28 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1379/2013⁽²⁾ z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury, zmieniającego rozporządzenia Rady (WE) nr 1184/2006 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 104/2000 (zwanego dalej „rozporządzeniem 1379/2013”), sprzeciwia się temu, aby państwo członkowskie odmówiło organizacji producentów, która złożyła wniosek o udzielenie takiej dotacji, z tego powodu, że państwo to nie przewidziało w zatwierdzonym przez Komisję Europejską programie operacyjnym, ani w krajowych przepisach ustalających kwalifikowalność wydatków, możliwości złożenia takiego wniosku w momencie jego złożenia w zakresie określonych kategorii wydatków (w niniejszym przypadku: kosztów opracowania i realizacji planu produkcji i obrotu) lub określonego przedziału czasowego (w niniejszym przypadku: roku 2014)?
- 1b. Czy dla odpowiedzi na pytanie 1a ma znaczenie to, że organizacja producentów jest na podstawie art. 28 rozporządzenia 1379/2013 zobowiązana do opracowania planu produkcji i obrotu, a po jego zatwierdzeniu przez państwo członkowskie, do wdrożenia planu produkcji i obrotu?
2. Jeżeli na pytanie 1a zostanie udzielona odpowiedź, zgodnie z którą art. 66 ust. 1 rozporządzenia 508/2014 sprzeciwia się temu, aby państwo członkowskie odmówiło organizacji producentów, która złożyła wniosek o udzielenie dotacji na opracowanie i wdrożenie planu produkcji i obrotu z tego powodu, że państwo to nie przewidziało możliwości złożenia takiego wniosku w momencie jego złożenia, to czy zainteresowany wnioskodawca może powołać się na art. 66 ust. 1 rozporządzenia 508/2014 jako bezpośrednią podstawę prawną swojego wniosku do państwa członkowskiego o udzielenie stosownej dotacji?

3. Jeżeli na pytanie 2 zostanie udzielona odpowiedź, zgodnie z którą w sytuacji opisanej w pytaniu 2 zainteresowany wnioskodawca może powołać się na art. 66 ust. 1 rozporządzenia 508/2014 jako bezpośrednią podstawę prawną swojego wniosku do państwa członkowskiego o udzielenie stosownej dotacji, to czy art. 65 ust. 6 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013⁽³⁾ z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiającego wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 (zwanego dalej „rozporządzeniem 1303/2013”) sprzeciwia się udzieleniu dotacji na opracowanie i wdrożenie planu produkcji i obrotu w sytuacji, kiedy wniosek o udzieleniu dotacji został złożony po tym, jak plan produkcji i obrotu został opracowany i wdrożony?

⁽¹⁾ Dz.U. 2014, L 149, s.1.

⁽²⁾ Dz.U. 2013, L 354, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. 2013, L. 347, s. 320.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie (Polska) w dniu 12 czerwca 2018 r. – Delfarma Sp. z o.o. przeciwko Prezesowi Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych

(Sprawa C-387/18)

(2018/C 294/44)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Delfarma Sp. z o.o.

Strona pozwana: Prezes Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych

Pytanie prejudycjalne

Czy prawo unijne, w szczególności art. 34 i art. 36 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, sprzeciwia się uregulowaniu krajowemu, zgodnie z którym pozwolenie na dopuszczenie do obrotu w państwie członkowskim produktu leczniczego z importu równoległego nie może być udzielone wyłącznie z tego powodu, że produkt leczniczy będący przedmiotem importu równoległego został dopuszczony w państwie członkowskim wywozu jako odpowiednik produktu referencyjnego, tj. na podstawie skróconej dokumentacji, a w państwie członkowskim przywozu taki produkt leczniczy został dopuszczony do obrotu jako referencyjny tj. na podstawie pełnej dokumentacji, przy czym taka odmowa następuje bez badania zasadniczej tożsamości terapeutycznej obu produktów oraz bez wystąpienia organu krajowego – pomimo takiej możliwości – o dokumentację do odpowiedniego organu w państwie wywozu?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez tribunal de première instance francophone de Bruxelles (Belgia) w dniu 13 czerwca 2018 r. – Brussels Securities SA / État belge

(Sprawa C-389/18)

(2018/C 294/45)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

tribunal de première instance francophone de Bruxelles